

**YABANCI ÖĞRENCİLER İÇİN
FRANSIZ HUKUKUNDA
UYGULAMA METODOLOJİSİNE
İLİŞKİN TAVSİYE NİTELİĞİNDE
KISA KILAVUZ**

GUIDES MÉTHODOLOGIQUES

ÉDITIONS HENRI CAPITANT

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama
metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	5
GENEL TAVSİYE.....	7
KOMPOZİSYON	13
METİN YORUMU	19
VAKA HUKUKU SAYFAŞI (BİR MAHKEME KARARI HAKKINDA YORUM YAPMADAN ÖNCE)	23
BİR MAHKEME KARARINA İLİŞKİN YORUM.....	29
VAKA ÇALIŞMASI	37
BONUS: FRANSIZ HUKUK FAKÜLTESİNDEN SAĞ ÇIKAN ÖĞRENCİLERDEN EK TAVSİYELER	47
BİBLİYOGRAFİK TAVSİYE	51
BAŞLICA HUKUK DERGİLERİNİN KISALTMALARI	51

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

GİRİŞ

Fransa'da eğitim görmeye gelen yabancı öğrenciler, Fransız metodolojisiyle karşılaştıklarında ciddi zorluklar yaşadıklarını sık sık dile getirmektedirler. Fransız eğitim sisteminde metodoloji genellikle birinci sınıf öğrencilerine yönelik kitapçıklarda açıklanır ve (belki de aşırı) hızlı bir şekilde içselleştirilmesi beklenir. Esasen bu, hiçbir zaman müstakil olarak açıklanmamakta, sadece bir konuya ilişkin okuma/düzeltilme yapılırken ana hatlarıyla belirtilmektedir.

Öte yandan, yabancı öğrenciler, Fransız hukukçuların zihnine nakşedilmiş olan ve ancak zorlukla benimseyebildikleri iki bölümlü yapı karşısında sıkıntı duyduklarını ifade etmektedir.

Bu deneyimlerden herhangi biriyle kendinizi özdeşleştirebiliyorsanız veya hukuk eğitiminize Fransa'da devam etmek istiyorsanız, bu birkaç sayfa fransızlara özgü ("à la française") metodolojiyi öğrenmeniz size rehberlik etmeyi amaçlamaktadır.

Bir Fransız üniversitesinde hukuk eğitimi alan öğrenciler, hem derslerde hem de sınavlarda kullanılan bir dizi alıştırma ile karşılaşacaklardır. Yöntem, alıştırma hakimi olmak başarı için bir ön koşuldur, çünkü metodolojiye sıkı sıkıya bağlı olmayan bir ödev ortalama bir not dahi alamaz. Ancak tam tersine, metodolojiye titizlikle uymak başarının ilk anahtarıdır. Ana alıştırmalar şunlardır:

- kompozisyon yazımı
- kanun metinleri veya maddeleri üzerine yorumlar
- içtihat sayfası (bir mahkeme kararı hakkında yorum yapmadan önce)
- mahkeme kararlarına ilişkin yorumlar
- pratik çalışma

Bu alıştırmalar, öğrencinin öğrenme sürecindeki farklı hedeflere karşılık gelir: hukuki bir sorunla karşılaşıldığında söz konusu olan meseleleri tanımlamak, disiplinler arası bir konuda bilginizi harekete geçirmek, hukuki bir kararın kapsamını takdir etmek, pratik bir soruna çözüm bulmak... ve kendinize her

zaman doğru soruları sormak, böylece hukukun kesin bir bilim olmadığını kanıtlamak.

Her bir alıştırma için özel beklentiler ayrı metodolojik sayfalarda belirtilecektir.

Bununla birlikte, iyi bir ödev için gerekli olan bazı adımlar vardır ve bunlar önceden bazı genel tavsiyelerle açıklanacaktır.

GENEL TAVSİYE

Her şeyden önce, tüm hukuk meslekleri Fransızca diline ve yazılı kelimelere hakim olmayı gerektirdiğinden, bu beceri üniversiteden itibaren geleceğin hukukçuları tarafından değerlendirilir. Bu nedenle Fransızca yazım ve ifade kalitesi esastır. Bazı sınav kağıtlarında Fransızca bilmeyen öğrencileri belirlemek için özel bir kutucuk vardır: eğer durum buysa, kutucuğu işaretlemekten çekinmeyin!

Sınav kağıdı, hocanızın tek yazılı 'imajınız' olduğundan sunum titiz olmalıdır. Bunu yapmak için, el yazınızın okunaklı ve düzenli olduğundan emin olun. Çarpı işaretlerinden kaçınılmalıdır. Yıldız işaretleri ve diğer çapraz referanslardan kaçınılmalıdır: bunlar genellikle muhakeme yapınızdaki bir sorunu yansıtır ve hocanızın sınav kağıdınızı okumasını gereksiz yere zorlaştırır. Sunumunuzu taslak halinde düzenlemek için zaman ayırın ve bilgisayarın bir gelişmeyi diğerinin içine ekleme alışkanlığından kurtulun ("kes ve yapıştır" işlevi sınav kağıdında mevcut değildir).

Giriş

Ödevinizin girişi, okuyucunun ilgisini çekmek ve dikkatini çekmek için tasarlanmış "*akılda kalıcı*" veya "*atak*" bir *cümle* ile başlamalıdır. Amaç aynı zamanda, daha ilk cümleden, konuyu anladığınızı hocanıza göstermektir. Bir alıntı, bir gelişme (yasal, teknolojik, ahlaki, vb.) veya güncel bir olay (medya davası, reform, vb.) kullanabilirsiniz. Öte yandan, sıradan ifadelerden kaçınılmalıdır (örneğin: Çok eski zamanlardan beri..., İyi bilinmektedir ki..., Bu alanda kayda değer gelişmeler olmuştur...).

Giriş, konunun bir *sunumu ile* devam etmelidir (bir makale için konunun terimlerinin ilk tanımı; bir serh için yorumlanan makale veya kararın sunumu, vb.)

Daha sonra, konunun *bağlamı* sunulmalıdır. Bunu yapmak için, konuyu hem zaman (tarih, yasal gelişmeler, vb.) hem de mekan (karşılaştırmalı hukuk, Avrupa veya Topluluk etkileri) içinde konumlandırmak faydalı olacaktır.

Bu, konunun içerdiği *meselelerin* öne çıkmasına yol açar: neden önemlidir? neden günceldir?

Son olarak, giriş bölümü, (I) ve (II) olarak açıkça somutlaştırılması gereken bir taslakla (prensipte iki bölüm halinde) sona ermelidir. Planı ortaya koymak için iyi bir teknik, önce iki ana fikri açıklayan bir veya iki cümle yazmak ve daha sonra I ve II başlıkları için kullanılacak kelimeleri tam olarak kullanarak planı bunlardan türetmektir. Bu aşamada, iyi bir öğretmenin en iyi aracı olan tekrardan korkmamalısınız!

Çalışmanın gövde metni

Ödevin içeriği **belirgin bir plan** içermelidir. Giriş bölümünün sonunda planın duyurulmasından sonra, ilk bölümün başlığı tekrarlanmalıdır. Daha sonra her bölüm, okuyucuyu yönlendirmeye devam edecek bir veya iki cümle ile takip edecek alt bölümlerin (**A** ve **B**) duyurusu ile başlayacaktır. Bu kısma şapka ("chapeau") adı verilir.

Ödevin yapısını, 'omurgayı' meydana getirmek, alışık olmayan öğrenci için sürpriz olsa bile çok önemlidir. Ancak, bu Fransız hukukçuların yapmaya alışkın olduğu bir şeydir. Herhangi bir hukuk dergisini açtığınızda, makalelerin ya da yorumların neredeyse tamamı bu şekilde, üniversite sıralarında öğretildiği gibi, belirgin bir planla yapılandırılmıştır. Bu, okuyucuya derinlemesine bir okumaya başlamadan önce yazar tarafından geliştirilen fikirlere hızlı bir genel bakış atma imkânı sağlar.

Aynı durum, çoğunlukla "ikili" biçimde, yani iki bölüm ve iki alt bölüm halinde yapılandırılmış bir plan gerekliliği için de geçerlidir. Her ne kadar bu kuralın gerekçesini bulmak zor olsa da, Fransız hukukunda ikiden fazla bölümden oluşan yapılar nadiren rastlanmaktadır. Bunun nedeni olarak; Hukuki ayrımlarla

(kavram-rejim, ilke-istisna, kişi-mülkiyet, taşınır-taşınmaz, vs.) özdeş olduğu söylenen ikilik, ispatta açıklık ihtiyacı, herhangi bir tartışmanın ikili bir sunuma indirgenebilirliği, vb. gerekçeler ileri sürülmektedir. İki taraflı yapı, gerekçelendirilmiş bir kural olmaktan ziyade, Fransız hukuk geleneklerine dayanan ve sadece zihni açıklık, sentez ve pedagoji konusunda eğitmek için bile olsa benimsenmesi gereken bir gelenek olarak görülmelidir. Gerçekte, Fransız metodolojisinde gerçekten dışlanan şey 'nokta nokta' akıl yürütme önermektir. Aksine, konuyla ilgilenmek için gereken tüm unsurları bir araya getirebilecek geniş fikirlere dayalı bir düşünce süreci yürütmeniz gerekir. Bu nedenle (belirli bir hoca tarafından özellikle aksi belirtilmedikçe) üç fikre dayalı bir plan hazırlamak tamamen mümkündür. Öte yandan, üçten fazlasını muhafaza etmek de doğru olmayacaktır: dört fikir genellikle ikiye indirgenebilir ve beş parçaya (ya da daha fazlasına) bölünmesi, konunun ana fikirleri etrafında muhakeme oluşturma gerekliliğini artık karşılamayacaktır.

Bu nedenle, seçilen plan mümkün olduğunca açık olmalıdır: tek başına okunduğunda, dersin hocası öğrencinin konu dışına çıkmadığını ve mantıksal ve dinamik bir yapıya sahip doğru bir ödev hazırladığını kontrol edebilmelidir.

Planınızı nasıl yazacağınızı mı merak ediyorsunuz? İşte birkaç ipucu.

Başlıklar bir dizi gerekliliği karşılamalıdır:

- Kısa olmalıdırlar. Bir satır yeterli olmalıdır.
- Çekimli fiiller içermemelidirler. Bunun yerine mastarlar ve şimdiki veya geçmiş zaman ortaçları kullanabilirsiniz (örnekler: ağırlaştırmak, kolaylaştırmak, iyileştirmek, vb.). Örneğin, "Sorumluluk hukuku gelişti" değil, "Sorumluluk hukukunun evrimi" yazın.
- Konuya özgü bir fikri ifade etmeli ve 'değiştirilebilir' olmamalıdır, yani tamamen farklı bir konudaki bir ödev için kullanılamamalıdır. Bu nedenle, kendinize başlığınızın başka bir konuya uygulanıp uygulanamayacağını sorun: cevap evet ise, başlık yeterince spesifik değildir.

Her başlık sadece tek bir fikri ifade etmelidir. Alt bölümlerin başlıkları, yukarıdaki başlıkta belirtilen genel fikre kesinlik katmalıdır. Örneğin, A ve B, I veya II'de ifade edilen fikrin bir gelişimine karşılık gelmelidir. Bu şekilde, okuyucu sadece taslağı okuyarak muhakemenizi takip edebilir.

Makalenin gövdesinde, argümanınızın mantığını hatırlatarak bir alt bölümden diğerine geçmek için geçişler kullanın. Bu, gerekçelerinizin anlaşılmasını sağlamak için önemli bir pedagojik çabadır.

Son olarak, bölümlerin dengeli olduğundan emin olun. Bunun yapılmaması, planın yapımında bir sorun olduğunu ortaya çıkarabilir.

Sonuç

Hukuki alıştırmalar için genellikle bir sonuç gerekli değildir. Ancak bu, planı gerekçelendiren iki ana fikrin çok kısa bir özetini, daha geniş bir konuya ilişkin son bir açılış veya açılış cümlesini yineleyen, bir "döngü" etkisi yaratan ve akıl yürütmenin tamamlandığını zarif bir şekilde ifade eden bir son cümleyi yazmanızı engellemez.

Öte yandan, iki şeyden ne pahasına olursa olsun kaçınılmalıdır:

- Ödevin zaten ortaya koyduğu şeyleri gereksiz yere tekrarlamak;
- Metnin bütününde temel bir şeyi unuttuğunuzu geç de olsa fark ettiğiniz için konuyu sonuç bölümünde ele almaya başlamak (bu durumda hocanızın dikkatinin dağılmasına güvenmek - ki bu pek olası değildir - ana metninizde önemli bir noktayı unuttuğunuzu kendiniz belirtmekten daha iyidir...).

Ödev yapısı örneği:

[Fin de l'introduction]. La définition de la responsabilité fondée sur la faute, parce qu'elle est large, est de nature à entraîner une responsabilité générale et abstraite. Mais en réalité, on observe que le domaine de la responsabilité pour faute est aujourd'hui concurrencé par les régimes spéciaux. Nous verrons d'abord que le domaine de la responsabilité pour faute continue d'avoir une vocation générale (I), mais qu'en pratique, son application est aujourd'hui concurrencée (II). <u>I Une vocation générale</u> L'hégémonie traditionnelle de la faute était telle que non seulement elle constituait le fait générateur principal de responsabilité (A), mais qu'elle a également servi de fondement aux faits générateurs (B). A- La faute : un fait générateur de principe [Contenu du A] Transition B- La faute : un fondement pour les faits générateurs spéciaux [Contenu du B] Transition	[Giriş bölümünün sonu]. Kusura dayalı sorumluluğun tanımı geniş olduğu için genel ve soyut bir sorumluluğa yol açması muhtemeldir. Ancak gerçekte, artık özel rejimlerin kusura dayalı sorumluluğa rakip olduğunu görebiliriz. Öncelikle, kusura dayalı sorumluluğun genel bir işlev görmeye devam ettiğini (I), ancak uygulamada artık rekabetle karşılaştığını (II) göreceğiz. <u>I Genel bir meslek</u> Kusurun geleneksel hegemonyası, sadece sorumluluğa yol açan temel olayı (A) oluşturmakla kalmayıp, aynı zamanda sorumluluğa yol açan olayların (B) da temelini oluşturacak şekildeydi. A- Kusur: ilke olarak sorumluluk doğuran olay [A'nın içeriği] Geçiş B- Kusur: özel olarak sorumluluk doğuran olaylar için bir temel [A'nın içeriği] Geçiş <u>II Rakip bir uygulama</u>
--	--

II Une application concurrencée

La responsabilité pour faute n'a plus de vocation de principe aujourd'hui, dans les faits, pour deux raisons. Non seulement, le domaine de la faute lui-même a diminué, au profit d'une conception plus objective de la responsabilité, mais les réglementations véritablement spéciales ont proliféré en droit de la responsabilité. Nous envisagerons donc d'abord le développement de responsabilités objectives (A) puis la diversification des responsabilités spéciales (B).

A- Le développement de responsabilités objectives

[Contenu du A]
Transition

B- La diversification des responsabilités spéciales

[Contenu du B]

Kusur sorumluluğu, iki nedenden ötürü, bugün uygulamada artık genel bir ilke değildir. Sadece kusurun kapsamı daha objektif bir sorumluluk anlayışı lehine daralmakla kalmamış, aynı zamanda sorumluluk hukukunda gerçekten özel kurallar çoğalmıştır. Bu nedenle, önce objektif sorumluluğun gelişimini (A) ve ardından özel sorumluluğun çeşitlenmesini (B) ele alacağız.

A- Objektif sorumlulukların geliştirilmesi

[A'nın içeriği]
Geçiş

B- Özel sorumlulukların çeşitlendirilmesi

[B'nin içeriği]

KOMPOZİSYON "DISSERTATION"

Kompozisyon, öğrencilerden belirli bir konu hakkında sağlam, yapılandırılmış ve mümkünse eleştirel bir düşünce üretmelerinin istendiği bir alıştırma. Öğrencinin arka plan bilgisini, kanıtlama becerilerini ve tartışma yeteneğini değerlendirir.

Başarılı bir makalenin **anahtarı**, konunun arkasındaki meseleyi tanımlamak ve buna ilişkin bir cevap vermektir. Bu nedenle kompozisyon, konu hakkındaki bilgilerinizi (derslerden, eğitimlerden ve yaptığınız kişisel okumalardan) bir araya getirmenizi gerektirir. Ancak, amaç asla dersi ezberlemek değildir, çünkü bu bir gösteri olmayacaktır. Bu, dersin sadece bilinmesi değil, her şeyden önce anlaşılması gerektiği anlamına gelir. İyi bir kompozisyon, hocanızın adayın düşünmek için çaba sarf ettiğini hissedebileceği bir kompozisyonudur.

Bir kompozisyonun yazılmasının birkaç aşaması vardır.

Hazırlık aşaması :

Aşama 1: Konunun anlaşılması.

Konu genellikle kısadır, bir cümleden oluşur ve iki satırı geçmez. Her şey oradadır. Konu hiçbir zaman gözden kaçırılmamalıdır; makale çalışmasının her anında mevcut olmalıdır.

Konunun anlamını anlamak, onu oluşturan *kelimelerin her birini anlamakla* başlar. Tüm terimler dikkatle incelenmelidir.

Tanımlara bakarak başlayın. Konuyla ilgili her terimin kendine özgü bir anlamı vardır, ancak genel anlamından farklı bir hukuki anlamı da olabilir. Bu nedenle hem Fransızca bir sözlük hem de hukuki terimler sözlüğü kullanmanız faydalı olacaktır. Ayrıca karşıt veya eşanlamalı terimler üzerinde çalışmanız da tavsiye edilir.

Ardından, kendinize bazı sorular sorarak *konunun genel ifadesini* analiz edin:

-Çoğul mu tekil mi?

-Hangi bağlaç kullanılır: ve, veya...?

Örneğin: "*Yargıç VE sözleşme*" gibi bir konuda, asla önce birini sonra diğerini çalışmamalısınız; konunun amacı tam olarak ikisini bir araya getirmek ve aralarındaki ilişkiyi görmek ve karşılaştırmaktır.

-Soruda kullanılan fiilin anlamı nedir?

Örneğin, "...'yı *düzeltebilir miyiz?*" veya "...'yı *düzeltemeli miyiz?*" aynı soruyu ifade etmeyecektir. Aynı şey "*güçlendirebilir miyiz?*" veya "güçlendirmenin yolları nelerdir?" için de geçerlidir.

Bunu yaptıktan sonra, bir adım geri çekilip başlığa genel olarak bakabilirsiniz. Özellikle güncel olaylar ışığında, başlığın uygunluğu hakkında şimdiden ne söyleyebilirsiniz? Ne gibi zorluklar tespit edebilirsiniz?

2. Aşama: Bilginin toplanması ve tasnif edilmesi.

Bu aşama, sınıfta verilen dersin ve derslerde derinlemesine işlenen konuların tam olarak anlaşılmasını gerektirir. Bunu akılda tutarak, tekrar yaparken dersin ana başlıklarını ve ana gelişmelerini hatırlamak faydalı olabilir. Ancak, bildiklerinizi tekrar etmek gibi klasik bir tuzağa düşmemelisiniz. Kompozisyon bir ezber değil, faydalanma alıştırmasıdır. Derste edinilen bilgiler sadece öğrencinin kişisel düşüncesine temel teşkil etmek için vardır ve daha sonra zenginleştirilecektir. Bu amaçla, çok yönlü düşünmeniz gerektiğini unutmayın: dersin çeşitli bölümlerinden ve bazen de çeşitli konulardan edindiğiniz bilgilerden yararlanmanız gerekir. Metodik olmak için konu konu düşünmeye çalışın. Konuyla ilgili olarak belirlediğiniz temel kavramların taslak halinde hızlı bir özetini yapın.

Şu andan itibaren, topladığınız tüm bilgileri sıralamanız gerekir. Konuyu daha kesin bir şekilde tanımlayabilmeniz ve makalede yer alacak temel soru ve fikirlerin bir listesini çıkarabilmeniz gerekir. Bundan yararlanarak, fikirlerle ilgili

olan ve meramınızı anlatmaya yarayacak örneklerin taslak üzerinde bir listesini yapın (güncel olaylarla ilgiliyse daha da iyi olur).

Sorunu tanımlamanızı sağlayacak olan bu bilgi toplama çalışmasıdır.

Aşama 3: Sorunları belirleyin ve bir plan hazırlayın.

Bu şüphesiz en karmaşık ve zaman alıcı aşamadır (bu, metin veya içtihat yorumu için de geçerli olacaktır).

Büyük bir konsantrasyon gerektirir. Mesele, kağıdın kalbidir ve adayın önerilen konuya dayalı olarak bir cevap vermek üzere yola çıktığı sorudur. Belirlenen sorun temelinde, sorulan soruya açık ve iyi geliştirilmiş bir yanıt sağlayan mantıklı ve iyi yapılandırılmış bir plan hazırlanmalıdır. Plan, konunun ortaya çıkardığı sorulara verdiğiniz yanıtların bir özetidir. Bu nedenle, sunumun yapısını oluşturmak için işe planı arayarak başlamamalısınız. Konunun ortaya koyduğu soruların yanıtlarını arayarak işe başlamalısınız; bu yanıtları bulduktan sonra, plan mantıksal olarak bunları takip etmelidir.

Standart plan diye bir şey yoktur: birincisi, her konu farklı olduğu ve her yaklaşım eşit derecede geçerli olduğu için, ikincisi de aynı konuda farklı bakış açıları olabileceği için. Bununla birlikte, bazen en net ve en güvenli seçim olan çok klasik planları kullanmaktan çekinmemelisiniz. Bu, koşullar/etkiler; kavram/rejim; nedenler/sonuçlar; önce/sonra; oluşum/yürütme; neden/nasıl; doğa/rejim; akış/geri akış; patlama/batış; ilkeler/sınırlar; pozitif hukuk/ileriye dönük hukuk vb. gibi bölümler için geçerlidir.

Ancak, alınması gereken bazı önlemler vardır. Öncelikle, planın basitliğini konunun terimlerini kullanan başlıkların arkasına saklamaya çalışın. İkinci olarak, planın basitliği, plan içinde "tekne" olarak bilinen çok güçlü bir gösterge ile dengelenmelidir.

Ancak, eğer mümkünse ve bunu yapabiliyorsanız, yapacağınız sunumu gösteren ve konuya özgü bir "fikir" planı hazırlayın.

Son olarak, kaçınılmaz olarak tekrara yol açacak olan "avantajlar ve dezavantajlar" gibi yanlış bir şekilde önerilen planlardan sakının.

Bu plan belirgin olmalıdır. Bu, her bir bölüme (I, II) ve her bir alt bölüme (A, B) verilen başlıkların yazılı ödevde açıkça görünmesi gerektiği anlamına gelir.

Taslak hazırlama aşaması :

Adım 4: Yazma.

Bu, ödevin en ağır kısmıdır. İyi bir ifade ve mükemmel bir yazım, sözdizimi ve dilbilgisi hakimiyeti gerektirir.

Her şeyden önce, giriş. Konuyu ortaya koymalı ve sınırlarını tanımlamalıdır. Bir "huni" şeklinde inşa edilmelidir: başka bir deyişle, en genelden en özele doğru gitmelidir.

Konuyla ilgili bir giriş cümlesi (öğretiden bir alıntı, güncel bir olay, tarihi bir gerçek) veya konuyu kapsamlı bir şekilde ortaya koyan genel bir cümle ile başlar.

Terimlerin tanımıyla başlayarak konunun açıklanmasıyla devam eder. Günlük anlam ile hukuki anlam arasında bir fark varsa, günlük dildeki tanımı (en genel) açıklayarak başlayın, ardından hukuki tanıma (en spesifik) geçin, hatta söz konusu konuya özel tanıma geçin (örneğin, "*droit de suite*" teminat hukukunda veya fikri mülkiyet hukukunda farklı bir anlama sahiptir). Eğer biliyorsanız, terimlerin etimolojisini kullanmaktan çekinmeyin.

Ardından, konuyu sınırlarını çizerek (neleri kapsar neleri kapsamaz?) tanımlamanız gerekir. Belirli konuların neden tezinizin dışında tutulacağını açıklayın. Kural olarak, meşru biçimde gerekçelendirildiği ve öğrenci tarafından usulüne uygun olarak açıklandığı sürece her türlü konu dışlaması meşrudur.

Giriş bölümü, konunun bağlamını ve ilgi alanını açıklamaya devam etmektedir. Konu mekanda (karşılaştırmalı hukuk?) nasıl konumlandırılmıştır? Zaman içinde: ne kadar günceldir? Giriş, konunun tarihsel veya güncel ilgi alanlarını vurgulayabilir. Konunun anlamı nedir? Hangi tartışmalar onu çevrelemektedir?

Bunu, genellikle bir soru şeklinde olan problem ifadesi takip eder. Sorunsal, makalenizin yanıtlamaya çalışacağı konunun ortaya koyduğu ana meseledir; tez boyunca devam eden ortak konu budur. Gerçek bir sorun olmadan, tez genellikle dersin tekrarından öteye gitmez ve bu nedenle konuya cevap vermez. Sorun daha sonra hızlı bir şekilde açıklanabilir.

Son olarak, giriş bölümü planın oldukça resmi bir şekilde duyurulmasıyla sona erer (örneğin, "[Bölüm II'nin başlığı] (II)'ye bakmadan önce [Bölüm I'in başlığı] (I)'i incelemeliyiz"). Bu gelişmeler birlikte ele alındığında, giriş bölümünü oldukça uzun bir pasaj haline getirmektedir: neredeyse bir bölüm kadar uzun.

Ödevin gövdesini yazmak söz konusu olduğunda, makaleye özgü bir yöntem yerine genel tavsiyelere başvurabilirsiniz. Ancak burada birkaç ipucu var.

İlk olarak, gerçekten bir argüman oluşturduğunuzdan ve sadece bir ders anlatmadığınızdan emin olmak için, soru formunu düzenli olarak kullanmaktan ve bir cevap vermekten çekinmeyin. Bu sizi göstermeye ve tartışmaya zorlarken, hocanız için okumanın monotonluğunu kırar. Benzer şekilde, mantıksal bağlaçlar kullanın (örneğin: her halükarda; bu nedenle; buna mukabil; buna göre; bundan dolayı; aksi yönde...).

Ardından, tezinizin gücünü pekiştirmek için örnekler kullanmaktan çekinmeyin. Kural olarak, geliştirilen her teorik fikir somut bir durum kullanılarak gösterilebilir. Tek bir örnek yeterlidir; makaleniz bir katalog haline geleceğinden örnekleri çoğaltmamalısınız. En çarpıcı, en komik, en güncel ya da sadece en aşına olduğunuz örneği seçin... Ancak her örnek önceden tanımlanmış bir fikre hizmet etmelidir.

Son olarak, ödevin üslubuna dikkat etmek çok önemlidir. Çok uzun cümleler anlamını yitirir. Hukuki terimler her zaman doğru kullanılmalıdır.

Son olarak, **sonuca gelince**, tüm hukuki ödevlerde olduğu gibi, zorunlu değildir, ihtiyaridir, çünkü II B'nin sonunda, mantık yürütmenin ve kanıtlamanın tamamlandığı varsayılır.

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

METIN YORUMU “COMMENTAIRE DE TEXTE”

Metin yorumu, hukuk çalışmalarına özgü bir alıştırma değildir. Bununla birlikte, bazen teklif edilir ve bir yasal metinden, bir tüzükten veya bir kanundan bir madde ile ilgili olabilir. Bu alıştırmada öğrencilerden, ders ve pratik çalışmalarda elde ettiği bilgilerini kullanarak metni kelimesi kelimesine ve yasal olarak analiz etmeleri ve açıklamaları istenir.

Bir metin yorumunda **başarının anahtarı**, her zaman yorumlanacak metinden başlamak ve ona geri dönmektir, çünkü amaç bir açıklama sağlamaktır. Yapmak isteyeceğiniz son şey bir deneme yazmak ya da metni basitçe yorumlamaktır. Bu tuzaklardan kaçınmak için, yorumun metni açıklığa kavuşturmak için metne unsurlar eklemeyi içerdiğini hatırlamakta fayda vardır. Metni basitçe tekrarlayan (genellikle alakasız bir şekilde) veya başka kelimelerle ifade eden (metnin yazarıyla aynı şeyi söylemek anlamına gelen, ancak çok daha az iyi olan) bir ödev tatmin edici bir not talep edemez. Benzer şekilde, metnin gündeme getirdiği konuyla ilgili olarak dersin unsurlarını basitçe yeniden anlatan bir ödev, alıştırmanın gerekliliklerini karşılamayacak ve bir teze dönüşme riski taşıyacaktır.

Beş aşamalı bir yöntem önerilebilir.

Hazırlık aşaması :

Aşama 1: Metni konumlandırın ve bir bağlama oturtun.

İlk adım, yorumlanacak metin hakkında sahip olduğunuz tüm bilgileri toplamaktır.

Tarihsel bağlamı nedir? Kim yazmıştır? Mümkünse, biyografisi hakkında bilgi bulun ve onu çağdaşı olduğu tarihsel hareketle ilişkilendirin (reformist miydi yoksa klasikçi mi? Zamanının fikirlerini paylaşıyor muydu? Zamanının ilerisinde miydi yoksa gerisinde miydi?) Metnin kaynağınere de bulunuyor? Bir kanundan mı geliyor? Eğer öyleyse, kanunun hangi bölümünden? Plana ve önceki ve

sonraki maddelerle ilişkisine göre yerleştirin... Öğretiden bir alıntı mı? Yoksa yayınlanan bir makaleden mi?

Adım 2: Metni analiz edin.

Bu aşamada başarılı olmak için, önerilen metni okumak ve tekrar okumak çok önemlidir. Terimler ilk bakışta tanıdık gelse bile, ana terimlerin tanımlarını bir Fransızca sözlükte ve bir hukuk sözlüğünde aramanızı tavsiye ederiz.

Ardından, metnin mantıksal ve dilbilgisel analizini yapmanız gerekir. Ancak, kısa bir metnin uzun bir metinle aynı şekilde analiz edilemeyeceği açıktır. İlk durumda, her kelime önemlidir, bu nedenle lafzi analiz şarttır ve her terimin geliştirilmesi gerekir. İkinci durumda, metnin genel anlamını en iyi aktaran en önemli kelimeleri veya ifadeleri belirlemeniz gerekir. Ayrıca metnin hem maddi hem de düşünsel yapısını belirlemeniz gerekir. İki, üç ya da daha fazla bölüm içeriyor mu? Bir karşıtlık, bir paralellik, bir açıklama var mı?

3. Aşama: Metnin pozitif hukuk ile karşılaştırılması.

Şimdi metnin kaderinin ne olduğunu ya da eğer yeni bir metin ise olası kaderinin ne olacağını bulmamız gerekiyor. Kendinize özellikle aşağıdaki soruları sorun. Metin nasıl yorumlanmıştır? Pratikte nasıl uygulanmıştır? Hukuk yazarları tarafından nasıl karşılandı? Yazarın görüşü veya önerisi pozitif hukuku etkiledi mi? Metin bugün hala geçerli mi? Ne zaman ve neden kabul edilmiştir? Doktrinel analizlere veya içtihat çözümlerine yol açtı mı (icthattla mücadele ediyor mu veya içtihadı teyit ediyor mu, kanunilik ilkesiyle bağlantılı yeni bir ihtiyacı karşılıyor mu, vb.)

Bu yaklaşım, metinde ele alınan konuyla ilgili kişisel bilgilerinize (dersler, eğitimler, diğer okumalar, vb.) dayanmalıdır. Metinde geliştirilen fikri açıklayan herhangi bir örnek biliyor musunuz? Aynı yönde ya da tam tersi yönde ilerleyen herhangi bir metin okudunuz mu?

Ancak buna metnin içeriğine yönelik kişisel eleştiri (olumlu veya olumsuz) de eşlik etmelidir. Kişisel eleştiri, yazarın veya şerh edenin görüşünden farklı olsa bile, usulüne uygun olarak gerekçelendirilmesi koşuluyla her zaman kabul edilebilir. Gerekçesiz kişisel eleştiri bir değer yargısı anlamına gelir ve ödevin kalitesine büyük zarar verir.

Adım 4: Yorumun içeriğinin bir envanterini çıkarın ve bir plan oluşturun.

Bir kez daha, bu en uzun ve en hassas aşamadır. Öğrencinin organize edebilmesini ve özetleyebilmesini gerektirir. Üçüncü aşamada toplanan fikirleri iki ana düşünce çizgisi halinde gruplandırmaya çalışmalısınız.

Ödevin yapısının yorumlanacak metnin yapısına uygun olması tavsiye edilir. Dikkatli bir okuma genellikle metinde iki bölümlü bir plan oluşturmak için kullanılabilecek mantıksal bir kırılma ortaya çıkaracaktır. Eğer metin ikiye indirgenemeyecek üç farklı soru ortaya koyuyorsa, üç bölümlü bir plan haklı olacaktır. Öte yandan, dört fikir genellikle ikiye indirgenebilir.

Ödevin metinden çok uzaklaşmamasını sağlamak için, metinde geçen bazı terimleri planın başlıklarında kullanmaktan çekinmeyin. Ancak, taslak basit bir yorumdan ziyade bir yorumu yansıtmalıdır. Bu nedenle, bölümlerin (I ve II) veya alt bölümlerin (A ve B) başlıkları sadece metinden alınmamalı, metin üzerinde düşünmek için gösterilen çabayı göstermeli ve kişisel olmalıdır.

Taslak hazırlama aşaması :

Adım 5: Yazma.

Yukarıda belirtilen genel taslak hazırlama ilkeleri bu uygulama için de geçerlidir.

Ancak **giriş bölümü** özel bir durumdur. Bu bölümde, hazırlık aşamasında toplanan bilgileri kullanarak metnin kendisini ve ardından bağlamını sunmak gerekir. Metin kısaysa alıntı yapın; uzunsa içeriğini özetleyin. Metnin tarihini, yazarı hakkında bildiklerinizi ve genel bağlamını (tarihsel, kitap içinde, vb.) belirttikten sonra, ortaya koyduğu sorunları tanımlayın ve yorumunuzun planını ana hatlarıyla belirtin.

Ödevin gövdesini (ana metni) yazarken, metin yorumunun bir makale olmadığını unutmamak önemlidir. Aynı biçimsel kurallara uymak (bkz. sınav kağıdı taslağı), aynı maddi kurallara uymak anlamına gelmez. Metin yorumu bir metne dayandığından, metinden düzenli olarak, tercihen çok kısa pasajlar halinde alıntı yapmak önemlidir. *En azından* her alt bölüm metinden bir alıntıya dayanmalıdır. Her durumda, şerh, yorumlanan terimleri analiz etmeyi, anlamlarını belirlemeyi ve önemlerini ve/veya uygunluklarını analiz etmeyi amaçlamalıdır; başka bir deyişle, metni basitçe yeniden ifade etmek yerine metne ışık tutan katma değer sağlamalıdır.

Bir **sonuca varmak** gerekli değildir.

VAKA HUKUKU SAYFASI (BİR MAHKEME KARARI HAKKINDA YORUM YAPMADAN ÖNCE)

“FICHE DE JURISPRUDENCE” (PRÉALABLE AU COMMENTAIRE DE DÉCISION DE JUSTICE)

İçtihat raporu, hukuki bir kararı bütünüyle özetlemenizi ve analiz etmenizi sağlayan bir çalışmadır. Çoğu zaman bu, mahkemeler (temyiz mahkemeleri veya Yargıtay) tarafından verilen kararlara ilişkin dosyaların derlenmesini içerecektir, ancak yöntem ilk derece kararı için de tamamen aynı olacaktır.

Bu alıştırma iki nedenden dolayı hızlı bir şekilde öğrenilmelidir. İlk olarak, çalışmalarınızda ilerledikçe talimatlar sizden bunu yapmanızı açıkça istemese bile, eğitim kitapçıklarınızda çoğaltılan her karar için bir bilgi fişi doldurulmalıdır. Hepsinden önemlisi, karar fihristi aynı zamanda bir mahkeme kararının yorumuna giriş niteliğindedir. Bu nedenle bu alıştırma ihmal edilmemelidir.

Bilgi fişi, prosedürün aşamalarına karşılık gelen altı temel aşamaya ayrılmıştır. Öğrencinin bu alıştırmaı tamamlarken karşılaştığı temel zorluk, karar içerisinde bu aşamaların her birine ait unsurları tespit etmektir. Bu zorluk, bu aşamaların farklı paragraflarda (olaylar ve usuller, savunmaların incelenmesi, mahkemenin cevabı, vb.) yazılmasını öngören yeni yazım standartlarının ortaya çıktığı 2019 yılından bu yana Yargıtay tarafından verilen kararlar için büyük ölçüde azalmıştır. Karar kağıdında, farklı başlıklar aşağıda belirtilen sırayla ele alınmalıdır; ancak, kağıdın taslağı akıcı kalması gerektiğinden, ödevinizde resmileştirilmeleri gerekmez.

Adım 1: Kararın tanıtılması.

Bu aşama, kararın tek bir cümleyle sunulmasından oluşur. Cümle, kararı veren mahkemeyi, karar tarihini ve ele alınan genel konuyu içermelidir (örneğin, "(Tarih) tarihli bu kararda, (mahkeme) (ele alınan alan) sorunu hakkında karar vermek zorunda kaldı").

Adım 2: Gerçekleri özetleyin.

Gerçeklerin, tüm gerçeklerin ve sadece gerçeklerin bir özetini sunmalısınız. Bu, karara yol açan olgusal unsurların özetlenmesini (ancak kopyalanmamasını) içerir. Söylenenleri tahmin etmenin veya söylenmeyenleri uydurmanın bir anlamı yoktur. Açıklama objektif bir şekilde yazılmalıdır, bu da gerçeklerin yasal olarak nitelendirilmesi gerektiği anlamına gelir. Örneğin, "Bay X..." veya "Bayan Y..." şeklinde değil, davacı ve davalı, satıcı ve alıcı, mağdur ve sorumlu kişi, doktor ve hastası vb. şeklinde yazılmalıdır. Önemli olan tarafların isimlerini anonimlik uğruna kaldırmak değil, uyuşmazlığın tarafları arasındaki yasal ilişkileri anladığınızı en baştan göstermektir.

Genel olarak, gerçekler kararın başında ele alınır.

Adım 3: Prosedürü özetleyin.

Davanın gerçeklerini özetledikten sonra, ilgili tarafların, kararı yorumlanan mahkeme önüne gelmeden önce izledikleri yargı yolunu kronolojik olarak takip etmek gerekir. Üst mahkemelerin her biri için, davacının ve davalının kim olduğunu belirtmek ve mahkemenin lehine karar verdiği tarafı tanımlamak gerekir. Bunu anlamak için bazen kararın tamamını dikkatlice okumak gerekir. Örneğin, bir temyiz kararından "bozma" olarak bahsediliyorsa, bu, temyiz hakimlerinin alt mahkemelerin tersi yönde karar verdiği anlamına gelir. Bu durumda, ilk kararın bildirilmesi gerekir. Temyiz kararı "onaylıyor" ise, bu, temyiz hakimlerinin duruşma hakimleriyle aynı şekilde karar verdiği anlamına gelir ve bu da belirtilmelidir. Böyle bir açıklamanın olmaması halinde, alt

mahkemenin kararından hiç bahsedilmemelidir. Kararda belirtilmeyen usul unsurlarını icat etmek zararlıdır.

Doğal olarak, ilk derece mahkemesinde dava açılması söz konusu olduğunda, usul aşamasının hiçbir anlamı kalmamaktadır.

Adım 4: Tarafların iddialarını ve argümanlarını belirleyin.

Bu, önerilen kararda tarafların argümanlarını ve iddialarını sunmayı içerir. Genel olarak, Yargıtay tarafından verilen bir ret kararına ilişkin bir dosya sunuyorsanız, temyizi desteklemek için öne sürülen argümanları ortaya koymanız gerekecektir. Söz konusu olan bir temyiz kararı ise, bu kez itiraz edilen temyiz kararının gerekçelerini tekrarlamanız gerekecektir. Bu kuralın tüm davalar için geçerli olmadığını unutmayın: özellikle de kısmi temyiz davaları için. Yorumlanacak karar hem temyiz gerekçelerini hem de temyiz kararının gerekçelerini görmenize izin veriyorsa, bu karşıt argümanları belirtin.

Adım 5: Yasal sorunu tanımlayın.

Bu aşama hem en önemli hem de en zor olanıdır: kararın anlaşılıp anlaşılmadığını hukuki sorun aracılığıyla görebiliriz. İncelediğiniz kararda yargıçların yanıtlaması gereken hukuki soruyu bulmalısınız. Daha sonra bunu genel ve soyut terimlerle ve soru formunda formüle etmeniz gerekecektir.

Hukuki sorun, bir önceki aşamada ortaya konan karşıt argümanların karşı karşıya gelmesinden kaynaklanır. Mahkeme tarafından benimsenen çözümü basitçe bir sorgulamaya dönüştürerek kolay yolu seçme tuzağına düşmemelisiniz. Bu şekilde ilerlemek bazı durumlarda kararın yanlış anlaşılmasına yol açabilir (özellikle gerekçelerin değiştirilmesi ile ret durumunda).

Bu, şüphesiz çalışma kağıdının en hassas ve aşına olmak için en çok pratik yapılması gereken aşamasıdır. Karara ilişkin yorumun (daha sonraki) bakış açısına göre sorun, makale sorunsalına benzerdir. Ne çok kesin (bu durumda kararı yorumlama riski vardır) ne de çok muğlak (bu durumda bir deneme yazma

riski vardır) olmalıdır. Hukuki problemi ortaya koyma pratiği yapmak çok önemlidir.

Adım 6: Çözümü açıklayın.

Burada, tespit ettiğiniz hukuki soruna mahkemenin verdiği yanıtı belirtirsiniz. Bu yanıt, kararın hüküm *kısımında* (hükmün *bozulması* veya temyizın reddi; ilk derece mahkemesinin kararının *bozulması* veya *onanması*, vb), ancak her şeyden önce mahkemenin kararını gerekçelendirmek için sunduğu *nedenlerde yer alır*. Bu nedenle bu aşama iki bölüme ayrılır.

İlk olarak, çözüm terimin usuli anlamında belirlenmelidir: temyiz mahkemesi kararları için temyiz veya ret, istinaf mahkemesi kararları için bozma veya onama, ilk derece mahkemesi kararları için talebin kabulü veya talebi reddetme.

Daha sonra, terimin hukuki anlamında çözümü, yani kararın yasal dayanağını belirlememiz gerekir. Bu, mahkemenin yürürlükteki yasayı nasıl yorumladığını açıklamak anlamına gelir.

Bu aynı zamanda çok önemli bir aşamadır, çünkü bu çözüm temelinde yorum etkili bir şekilde inşa edilebilir.

Adım 7 (isteğe bağlı): Kararın faydalarını kısaca sunun.

İçtihat sayfasını tek başına yaptığınızda (yani karara ilişkin yorumdan bağımsız olarak), çözümün pratik ve teorik avantajlarını belirterek sayfanızı sonlandırabilirsiniz. Ayrıca bu kararın bir dönüm noktası mı, önceki içtihadı tersine çeviren bir karar mı yoksa tam tersine köklü bir çözüm mü olduğunu da belirtebilirsiniz.

Sizden bir yorum yazmanız istenirse, bu unsurlar ödevin gövdesinde yer almalıdır.

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

BİR MAHKEME KARARINA İLİŞKİN YORUM "COMMENTAIRE DE DÉCISION DE JUSTICE"

Karar yorumu, öğrencilerden ders ve özellikle dersler hakkındaki bilgilerini kullanarak bir mahkeme kararının açıklamasını ve hukuki analizini sunmalarının istendiği bir alıştırma. Bu anlamda, metin yorumlama metodolojisine benzemektedir. Aşağıda önerilen metodolojide, yorumun konusunun hukuki bir karar olmasıyla bağlantılı belirli özellikler bu nedenle vurgulanacaktır.

Başarının anahtarı, yorumlanacak kararın basitçe yeniden ifade edilmesi veya kararda ele alınan konuyla ilgili dersin ezberden okunması yerine, kararın gerçek bir açıklamasını sunmaktır. Bunu başarmak için, incelenen karar hakkında kendinize sorular sormanız ve bunları makalede yanıtlamanız çok önemlidir. Açıklanması gereken şeyin mahkeme tarafından benimsenen çözüm olduğu gerçeğini gözden kaçırmamak da önemlidir. Bu nedenle, karar metninin tamamı hakkında yorum yapma (veya daha kötüsü, yorumlama), mahkemelerin kararını veya temyiz gerekçelerinin kendisini eleştirme tuzağından kaçınmalısınız. Bu unsurlar kararı açıklamak için gereklidir, ancak yalnızca yorum yaptığınız kararın çözümünü netleştirmek amacıyla kullanılmalıdır. Gelecekteki gelişmelerin amaçlarından biri, kendinize doğru soruları sormanız ve böylece ödevinizi zenginleştirmeniz için ihtiyaç duyduğunuz araçları sağlamaktır.

Aşağıdaki adımları takip etmek önemlidir.

Hazırlık aşaması :

Adım1 : Yorum yapılacak kararı okuyun ve anlayın.

Kararı tam olarak okuyarak başlayın. Kararın farklı bölümlerini tanımlayın: olgular, usul, argümanlar, hukuki sorun ve çözüm. Karar kağıdını hazırlamak için yaptığınız çalışmaya karşılık gelen bu ön çalışma, kararı anlamak için çok önemlidir.

Analiz mahkemenin kararına odaklanmalıdır. Bu nedenle, bir metnin yorumlanmasıyla aynı şekilde ilerlemelisiniz: çözümün her bir kelimesini, yani genel olarak alıntıyı, belirleyici ifadeyi ve uygun olduğu durumlarda atıf yapılan ilkeyi.

Adım 2: Kararı açıklamak ve analiz etmek için bilgi toplayın.

Eğer bu alıştırmayı bir pratik çalışma için hazırlıyorsanız, kararla ilgili yorumları okuyarak dersle ilgili bilgilerinizi tamamlamanız çok önemlidir, ki bu dergileri nasıl ele alacağınızı bilmeyi gerektirir. Bu ek okuma, kararı anlamana yardımcı olacak ve kendinize sormanız gereken bazı soruların yanıtlarını bulmanızı sağlayacaktır. Bir öğrenci olarak henüz tüm cevapları kendiniz bulamazsınız.

Bu amaçla, cevapları yapacağınız analizde yorum için önemli unsurları sağlaması muhtemel yedi sorudan oluşan bir soru dizisi bulunmaktadır.

-Soru 1: Gerçek hukuki sorun nedir? Ortaya atılan kaba hukuki sorunun arkasında gerçekten ne olduğunu keşfetmeye çalışmak için soruyu yeniden formüle ederek başlamamız gerekiyor.

-Soru 2: Kararın amacı nedir? Tüm yargı kararları az ya da çok açıkça tanımlanmış bir amaç güder. Bu amaç, hukukun çıkarları doğrultusunda bir amaç olabileceği gibi, hukukun ötesine geçen bir amaç da olabilir: ahlaki bir amaç, sosyal bir amaç.

-Soru 3: Karar, uygulandığı kurala uygun mu? Tüm kararlar yasal bir metne dayanır. Kararın bu kurala uygun olup olmadığını sormak önemlidir. Bu bağlamda iki analiz hattı tanımlanabilir.

İlk olarak, karar metnin *lafzına* saygı gösteriyor mu? Bu, kararın normal okunuşuyla metne uygun olup olmadığının sorulmasını içerir. Bu ilk soruya verilecek cevap, yorumlanacak karara ilişkin kritik unsurları ortaya koymaktadır. İkinci olarak, karar metnin *ruhuna* saygı gösteriyor mu? Metnin okunmasının ötesinde, metnin ruhu nedir? Her yasağın, her hükümsüzlüğün arkasında, bir

metnin ruhuna giren üstün bir menfaat vardır. İncelenen karar bu menfaate saygı gösteriyor mu?

-*Soru 4:* Karar içtihat hukukuna nasıl uyuyor? Daha önce ifade edilenlere karşı çıkan bir karar mı (bozma kararı mı)? Yeni bir durumu çözen bir karar mı? Yoksa sadece klasik bir çözümü tekrarlayan bir karar mı? Bir kararı kendisinden önce gelen kararla bağlantılı olarak incelemek her zaman ilginçtir. Eğer karar önceki içtihatlarla aykırı ise: hakimler neden fikirlerini değiştirdi? Karar kendisinden önceki kararlar tutarlıysa: yine de yeni bir bilgi veya açıklama sağlıyor mu?

-*Soru 5:* Karar tam tersi olsaydı ne olurdu? Bu soru karara yeni bir bakış açısı sağlar. Genellikle kararın şirketin içinde bulunduğu durumla uyumlu olup olmadığını ya da bu durumla uyumsuz olup olmadığını, hatta tamamen uyumsuz olup olmadığını ortaya çıkarır.

-*Soru 6:* Kararın hukuki, ekonomik ve sosyal sonuçları nelerdir? Genellikle sunulan basit karardan daha ileri gitmek gerekir. Bu argümanlar ödevin temelini oluşturmayacak, ancak onu zenginleştirecektir. Bir kararı güncel olaylara, ekonomiye veya sosyal hayata yeniden odaklayabilmek her zaman ödüllendiricidir.

-*Soru 7:* Karara ne gibi eleştiriler getirilebilir? Adayın kişisel eleştiri ve analiz için çaba göstermesi gereken yer burasıdır.

Karar, yürürlükteki kanun ışığında (3. soruyla ilgili olarak) bu kanuna uygun olup olmadığı belirtilerek değerlendirilmelidir.

Bir sonraki adım kendi gerçeklere dayalı değerlendirmenizi sunmaktır. Bu, şu soruyu yanıtlar: *"herhangi bir yasal değerlendirmeden bağımsız olarak, bu iyi bir karar mı?"* Ancak, değer yargılarında bulunmamaya kesinlikle dikkat etmelisiniz. *"Bu iyi bir karar"* gibi bir cevap, *bu* yorumu destekleyecek argümanlar olmadan, değersiz olacaktır.

Tüm bu soruların cevaplarını, bir yargı kararına ilişkin yorumun üç analiz seviyesini içermesi gerektiğini söyleyerek birleştirmek gelenekseldir: kararın anlamı, değeri ve kapsamı.

-Kararın anlamı: analizin bu ilk seviyesi, çözümün, kelimelerin anlamının ve mahkemenin gerekçesinin açıklanmasını içerir. Kullanılan metinsel dayanak nedir? Metinsel bir dayanak yoksa ilke ne diyor? Mahkeme söz konusu metni nasıl yorumlamaktadır: aksiyle yorum (*a contrario*), *evleviyetle (a fortiori)*, *kıyas youyla (a pari)*?

-Kararın değeri: bu ikinci analiz düzeyi, olumlu ya da olumsuz eleştirisine karşılık gelir. Çözüm tutarlı mı: gerçeklerle mi? hukukun durumuyla mı? Bu aşamada şunu soracak kadar ileri gidebiliriz: çözüm adil, ahlaki görünüyor mu? Bu değeri değerlendirmek için, seçilen çözümü öngörülebilecek diğer çözüm(ler) ile karşılaştırmamız gerekir.

-Kararın kapsamı: Bu son aşama, kararın yasal, zamansal ve sosyal bağlamdaki etkisinin belirlenmesini içerir. Bu bir ilke kararı mı yoksa belirli bir davaya ilişkin bir karar mı? Yeni bir çözüm mü? Bir geri dönüş mü? Önerilen çözüm net değilse, gelecekte ne gibi açıklamalara ihtiyaç duyulacaktır? Bu karar başka soruları da beraberinde getiriyor mu? Bu kararın sonuçları ne olabilir: hukuki (diğer konularda), ekonomik, sosyal, pratik? Ya da bu sonuçlar nelerdir (eğer karar eskiyse ve bundan sonra ne olacağını biliyorsak)? O zamandan bu yana başka bir karar veya yasa çıkarıldı mı?

Adım 3: Planı hazırlayın.

Yukarıdaki tüm soruların cevaplarına dayanarak, kural olarak iki bölümlü inşa edilmesi gereken bir plan hazırlamak gereklidir.

İşte tutarlı bir plan hazırlamak için birkaç ipucu.

Her şeyden önce, planın özellikle orijinal olması gerekmez. Tartışılan karara karşılık geliyorsa (kavram/rejim; ilke/istisna vb.) kaçınılmaması gereken basit ve etkili planlar vardır. Benzer şekilde, karar iki farklı fikirle veya iki hukuk sorunuyla ilgiliyse, plan mantıksal olarak bu iki unsuru içermelidir. Örneğin, iki belirleyici ifade varsa, plan kararın kendisine dayanmalıdır.

Daha sonra, kararın tarihini dikkate almak önemlidir. Eğer karar çok eski ya da çok yeni ise, planın bu kronolojiyi dikkate alması gerekecek ve karardan önce ya da sonra ne olduğuna dair bütün bir bölüm yapmak mümkün olacaktır. Sizden çok eski veya çok yeni bir karar hakkında yorum yapmanız istendiğinde, açıklamanız ve analiz etmeniz istenen şey bu zamansallıktır.

Son olarak, öğrenci açısından konu dışı olacağından bazı planlardan kaçınılmalıdır. Bu durum aşağıdaki planlar için de geçerlidir: I İstinaf Mahkemesi - II Yargıtay; I Temyiz II Çözüm. Yorumun konusu mahkeme (genellikle Temyiz Mahkemesi) tarafından benimsenen çözüm olduğu için, bu planlardan biri takip edilirse ödevin yarısı konu dışı olacaktır. Elbette, temyiz argümanları ve Temyiz Mahkemesi'nin gerekçeleri ödevin gövdesinde kullanılmalıdır, ancak yalnızca yorumlanacak çözümün analizini desteklemek için.

Genel bir kural olarak, seçtiğiniz başlıkların ilgili olması, yani yorum yaptığınız belirli bir kararla ilgili olarak aydınlatıcı olması gerektiğini unutmayın. Bunu kontrol etmek için, kendinize bu başlıkların farklı bir konudaki bir karara uygulanıp uygulanamayacağını sorun (örneğin, "kararın geleceği"; "Yargıtay'ın eleştirilen çözümü" - eleştirmek iyidir, ancak neyi eleştirdiğinizi açıklamak daha da iyidir).

Planınızı tanımladıktan sonra, uygulamanın beklentilerini gerçekten karşıladığından emin olmak için kendinize iki soru sorun. Plan, tanımladığınız yasal sorunu ele alıyor mu? Plan gerekli üç analiz seviyesini (anlam - değer - kapsam) kapsıyor mu? Bu iki sorunun cevabı evet ise, yazmaya geçebilirsiniz.

Taslak hazırlama aşaması :

Adım 4: Yazma.

Giriş, herhangi bir teorik konuda olduğu gibi, doğrudan kararın sunulduğu cümle ile başlamak yerine, konuya giriş niteliğinde bir cümle ile başlayacaktır. Geri kalanı için giriş, açıklamalı karar sayfasından oluşur. Bu nedenle yukarıda özetlenen adımları tekrarlayacaksınız. Ancak, karara ilişkin bilgi fişinin farklı

bölümlerinin makalenin gövdesinde resmi olarak görünmesi gerekmez. Giriş bölümü akıcı bir şekilde yazılmalıdır. Hukuki sorunun ortaya konulmasına kadar uygulanması gereken teknik, basit karar bilgi fişinden farklı değildir.

Yorumun bir parçası olarak, mahkemenin yanıt vermesi gereken hukuki sorunu formüle ettikten sonra, kararı daha geniş bir bağlamda ele almanızı sağlayacak daha genel bir sorun formüle etmek isteyebilirsiniz. Ancak, bu çok geniş olmamalıdır, aksi takdirde karar hakkında bir yorumdan ziyade konu hakkında bir makale yazacağınızın işareti olur.

Sorunları ortaya koyduktan sonra, giriş bölümünün sonunda mahkeme tarafından benimsenen çözümü belirtirsiniz. Görüş uzunsa özetleyebilir, kısaysa alıntı yapabilirsiniz.

Son olarak, bu çözümü açıklamak için seçtiğiniz planı açık bir şekilde duyurun. "İlk bölümde..." yerine "önce... [I], sonra... [II]" gibi esnek formüller kullanın.

Geri kalanı için, **ödevin gövdesi** genel tavsiyelerde belirtilen kriterlere uygun olarak yazılmalıdır. Bu bir yorum alıştırması olduğu için, bu alıştırma özgü tavsiyeler aktarılabilir: yazınızı şerh edilen metne dayandırmalısınız. Çözümünden düzenli olarak alıntı yapın ve her bir alt bölümün çözümünden (karardan değil) bir alıntı ile ilişkilendirilebildiğinden emin olun.

Diğer teori ödevlerinde olduğu gibi, bir **sonuca varmak** gerekli değildir.

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

VAKA ÇALIŞMASI "CAS PRATIQUE"

'Hukuki danışma' olarak da bilinen **pratik vaka**, hukuk disiplinine özgü bir alıştırma ve öğrenciden, bir avukatın pratikte yapmak zorunda kalacağı gibi, genel olarak ihtilaflı bir hukuki durumu çözmesi istenir. Öğrencinin hem arka plan bilgisini hem de çözülmesi gereken sorunu tanımlama ve kıyas yöntemini kullanarak buna yanıt verme becerisini değerlendirmek için kullanılır.

Pratik vakada **başarının anahtarı**, ifadede verilen olgusal bilgileri sıralayabilmek, çözülmesi gereken sorunu tam olarak tanımlayabilmek ve doğru hukuk kuralına dayanmaktır. Konuyla ilgili derste edindiğiniz tüm bilgileri tekrar etmenin bir anlamı yoktur (bir hukuk kuralının tarihsel gelişimi, pozitif hukukla ilgili hukuki bir soruyu yanıtlarken hiçbir işe yaramaz). Bu tuzaktan kaçınmanın bir yolu, kendinizi gerçekten bir avukatın yerine koymak ve müvekkilinizin talebine yanıt vermektir. Bu, genellikle dersin hocasına bilgi sahibi olduğunu göstermek isteyen bir öğrenci olduğunuzu unutmak anlamına gelir. Böyle bir duruş tehlikeli olabilir, çünkü öğrencileri genellikle sorulmayan soruları yanıtlamaya ve hatta rakibin pozisyonunu savunmaya yönlendirir, oysa ifade genellikle sizi kimin görmeye geldiğini ve dolayısıyla kimi savunmanız gerektiğini belirtecektir.

Bu alıştırmanın akıl yürütme yeteneğinizi (muhakeme gücünüzü) göstermenizi gerektirdiğini unutmayın. Bazen birkaç çözüm doğru olabilir ve kıyasınız yasal olarak sağlamsa, dersin hocasının konuyu yazarken aklındaki çözüm bu olmasa bile ödeviniz olumlu olarak değerlendirilecektir.

Pratik bir vakanın çözümünde, kıyasın aşamalarına ve dolayısıyla genel olarak ödev yazarken izlenmesi gereken aşamalara karşılık gelen birkaç aşama vardır.

Hazırlık aşaması :

Adım 1: Olayı dikkatlice okuyun.

Olay, çeşitli derecelerde ayrıntı, fantezi ve hayal gücü içeren gerçeklerin bir tanımından oluşur. Elinizde kalem, ifadeyi dikkatle ve aktif bir şekilde okuyarak başlayın, böylece size sınıfta gördüğünüz bir şeyi hatırlatan terimleri veya ipuçlarını seçebilir ve bunları taslağınıza not edebilirsiniz. Bu unsurların hepsi sonuçta işinize yaramayacaktır, ancak bu ön çaba işe yarar çünkü ilk sezgileriniz genellikle doğrudur, ancak olaydaki ipuçlarını okuduğunuzda aklınıza gelen bazı ilgili unsurları daha sonra unutma riskiyle karşı karşıya kalırsınız.

Olayın sonunda iki tür durum söz konusudur. İlk ve en basit durum, bir veya daha fazla sorunun açıkça formüle edildiği durumdur (örneğin: Bay X kaybı için tazminat alabilir mi? A ve B arasında nesep bağı nasıl kurulabilir?) Bu durumda, bu soruları cevaplamak adaya düşer, muhtemelen bunları tamamen hukuki bir soru şeklinde, yani hukuki terimlerle ve ifadedeki karakterlere atıfta bulunmadan yeniden formüle ederek. İkinci durumda, sorular size açıkça yöneltilmemiştir ve "Olay hakkında ne düşünüyorsunuz?" veya bu konuda hukuk kuralları ne der? ("*Quid juris?*") gibi genel bir soruyla karşılaşabilirsiniz. Bu durumda, anlatılan durumda mevcut olan çeşitli sorunları ortaya çıkarmak ve bunları çözmek adaya kalmıştır.

Adım 2: Sorunları tanımlayın.

Sorunları tespit etmek için, olayda açıklanan olguları ayıklayarak başlayın, böylece sadece hukuken ilgili olanları muhafaza edin. Bazı hocalar kasıtlı olarak dikkat dağıtıcı ancak sorunun hukuki çözümü üzerinde hiçbir etkisi olmayan olgusal unsurlar ekleyecektir. Sonuçta avukat olmayan bir müvekkil avukatını görmeye geldiğinde olan şey budur. Dolayısıyla, yalnızca davanın çözümüne ilgili olan olgulara değinilmelidir.

Ayrıca kendinizi kesinlikle olayda verilen olgularla sınırlandırmalısınız. Verilen gerçekleri tahmin ederek zaman ve enerji harcama tuzağından kaçınmak önemlidir. Olay belirli bir noktayı ele almıyorsa, bunun nedeni dersin hocasının bunu istememiş olmasıdır, bu nedenle bir şeyler icat etmenin bir anlamı yoktur, icat olaya daha fazla derinlik kazandırıyor gibi görüne bile. Dolayısıyla, "eğer kişi

bunu yapmış olsaydı, o zaman..." diye düşünmeye başladığınız anda konu dışına çıkmış olursunuz.

Açık bir soru içeren bir alıştırma söz konusu olduğunda, ortaya çıkan çeşitli yasal sorunları tanımlamanızı sağlayacak olan, olguların bu şekilde incelenmesidir.

Adım 3: Geçerli kuralı bulun.

Bu merkezi aşamadır. Sadece iyi bir ders bilgisi değil, aynı zamanda söz konusu konunun kodu olan araçlara ve içtihat hukukunun kullanımına da hakim olmayı gerektirir. Ancak halihazırda edinilen bilgileri tamamlamak için kullanılırsa ve gözden geçirme sırasında kullanılırsa etkili olabilir.

Soruna uygulanacak kural her şeyden önce bir kanun maddesi olmalıdır. Ancak bazen kanun içtihatla açıklığa kavuşturulmuş veya yorumlanmıştır. Bu durumlarda, ilke kararı, atıfta bulunulan maddeye ek olarak, söz konusu davaya uygulanacak kuralı da belirtmelidir.

Her ne pahasına olursa olsun kaçınılması gereken yaygın bir hata, vakayı çözmek için sınav gününde kodda bulunan kararları kullanmaktır, çünkü olaylar benzer görünmektedir. Bu, çeşitli nedenlerden dolayı asla doğru bir yaklaşım değildir.

Her şeyden önce, yalnızca ilke kararları uygulanabilir kurallar olarak kullanılabilir, çünkü bunlar bir hukuk kuralı koyduğu düşünülebilecek tek kararlardır. Bunlar tabii ki sınıfta çalışılmıştır ve sınavdan önceki kodda sizin tarafınızdan vurgulanacaktır.

Diğer tüm hükümler faydasızdır ve muhakemenizin dışında bırakılmalıdır. İlk olarak, eğer dava sınıfta görülmemişse, öğretmeniniz davayı çözmek için bunu bilmenizi beklemez. İkinci olarak, bunlar muhtemelen içtihat niteliğindedir ve bu nedenle pratik bir vakanın çözümünde ilgi çekici değildir (buna daha sonra geri döneceğiz). Son olarak, bunları okumadığınız ve kodunuzun editörü tarafından seçilen alıntı yanıltıcı olabileceği için: pratik vakanın gerçeklerine

karşılık geldiği izlenimine sahip olabilirsiniz, ancak bu nadiren böyledir ve dersin hocası bunu kontrol edecektir.

Ancak her şeyden önce, bir Fransız hukukçunun, hukukun kuralı yerine olaylara uygun bir karar araması ciddi bir muhakeme hatasıdır! Kıta Avrupası hukuku ülkelerinde başlangıç noktası hukuk kuralıdır ve bu kural daha sonra olaylara uygulanır, ancak asla daha başka bir olaya ilişkin olarak daha önce verilmiş bir karardan başka bir olaya aktarılmak üzere uygulanmaz. Fransız hukuku içtihatların bağlayıcılığı kuralını tanımamaktadır; bu nedenle pratikte bir davanın bu şekilde çözülmesi son derece hatalı olacaktır.

Adım 4: Kuralı olayla karşılaştırın.

Yansıtmanın gerekli olduğu yer burasıdır. Bu aşama şu soruya cevap vermelidir: *"Tanımladığım kuralı karşı karşıya olduğum soruna nasıl uygulayabilirim?"* Sistemin ve kuralın uygulanma koşullarının dikkatli bir şekilde incelenmesi, soruna kesin bir cevap ve tutarlı bir yasal yanıt sağlamalıdır. Davayı çözüme kavuşturabilmek için her bir koşulun, rejimin her bir unsurunun olgusal bir unsur tarafından desteklenip desteklenmediğini kontrol edin.

Taslak hazırlama aşaması :

Adım 5: Kıyas tekniğini kullanarak yazın.

Vaka çalışmasının çözülmesi, diğer alıştırmalar için resmi sunum gerekliliklerini karşılamaz. Bu nedenle, iki bölüm halinde bir giriş veya belirgin bir plan yapmanın bir anlamı yoktur. Bununla birlikte, puanlayıcı sunumdaki yapılandırma çabasını takdir edecektir. Makaleniz, ortaya konan çeşitli sorunlar etrafında mantıksal olarak inşa edilecektir. Birkaç sorun varsa, bunları birkaç parça göstererek tanımlamanız tavsiye edilir. Bu, çok sayıda sorun olsa bile, sorun sayısı kadar bölüm hazırlamanın bir dezavantajı olmadığı anlamına gelir. İki bölümlü planın klasik dengesi burada artık bir anlam ifade etmemektedir.

Vaka çalışmasının yazımı yine de katı biçimsel gereklilikleri karşılamalıdır, ancak bunlar ona özgüdür ve kıyasın aşamalarına uyulması gerçeğiyle ilgilidir. Eğer birden fazla sorun tespit edilirse, her bir sorun için *en az* bir kıyas oluşturulmalıdır.

Her sorunun çözümü, ilgili olguların bir özeti ile başlamalıdır. Burada ifadenin kopyalanması söz konusu değildir.

İlk gereklilik, yalnızca ilgili olanları koruyacak şekilde olguları özetlemektir. Bu, her şeyden önce, varsayımsal olgular eklemekten, yalnızca olayda gerçekten mevcut olan olguları ilişkilendirmeniz gerektiği anlamına gelir. "Eğer" kelimesini kullandığınız anda (örneğin "satıcı şunu yapsaydı..."), artık soruya cevap vermiyorsunuz demektir. İkinci olarak, sadece yasal olarak ilgili noktaların dahil edilmesi gerektiği anlamına gelir (hocanızın hayali eklemelerini hariç tutun). Son olarak, ele aldığınız sorunun çözümünde faydalı olacak tüm olguların sunulması gerektiği, ancak sadece bu gerçeklerin sunulması gerektiği anlamına gelir. Dolayısıyla, birden fazla hukuki mesele varsa, olguların birkaç özetini yazmanız gerekecektir: her bir meseleye ilişkin unsurları bir araya getirmek size kalmıştır. İkinci gereklilik ise bu olguları hukuk diline tercüme etmenizdir. Bu hukuki nitelendirme işidir. Olay, "meslekten olmayan" bir dilde, sanki avukat olmayan biri avukatına hukuki sorunlarının olgularını anlatıyormuş gibi yazılır. Aday daha

sonra sorunlarını hukuk diline çevirmelidir. Yine bu nedenle, ifadedeki tarafların isimlerini, onlara uygun olan hukuki niteleme lehine terk etmeniz istenir ("Madam X" "çalışan" olur; "François" "alıcı" olarak tanımlanır; "komşu" "üçüncü taraf" olarak tanımlanır...). Bu aynı zamanda ilk satırdan itibaren durumun yasal sonuçlarını anladığınızı gösterir. Bu açıdan bakıldığında, davanın hukuki çözümünü tahmin etmeye çalışmamalısınız. Olguları ortaya koyduğunuzda, davanın nitelendirilmesiyle ilgili işin bir kısmının yapıldığı doğrudur. Ancak bu çalışma, dava çözüldükten sonra da devam edecektir. Davaya bağlı olarak, olayı okuyarak yeterlilik açısından neyin aşikar olduğunu ve aksine neyin pratik davayı çözmek için karışık bir mesele olduğunu belirlemek size kalmıştır. Eğer çözülmesi gereken bir durumsa, bunu nitelemek için kıyası kullanmanız gerekecektir.

İlgili olguların özetini doğrudan hukuki mesele, yani çözülmesi gereken sorun takip eder. Bu soru soru şeklinde, tamamen hukuki terimler kullanılarak ve objektif bir şekilde (yani ilgili taraflara atıfta bulunulmadan) yazılmalıdır. Sorduğunuz hukuki sorunun, tavsiye almak için size gelen olay kahramanının sorusuyla örtüşüp örtüşmediğini kontrol edin, böylece karşı tarafın argümanlarına destek verecek bir soruyu yanıtlamaktan kaçınmış olursunuz... Hiçbir avukat böyle bir yanlış anlamayı göze alamaz ve gerekçeniz doğru olsa bile, sorgulandığınız şey bu değildir.

Soru bir kez ortaya atıldıktan sonra, onu çözmeye geçmemiz gerekir. İşte bu noktada kıyas yöntemine riayet edilmelidir. Cevap bir büyük (maför), bir küçük (minör) ve bir sonuçtan oluşmalıdır.

Kıyasın ana unsuru, soruna uygulanabilir olan ve sorunun çözülmesini sağlayan kuralın ifadesidir.

Yukarıda açıklandığı üzere, çoğu durumda kural bir yasama metni olacaktır. Bu nedenle, geçerli kuralları belirleyen metni veya metinleri alıntılamanız gerekir. Kesin olun, sadece madde numarasını alıntılamayın. Metin kısaysa tırnak içerisinde alıntılmalı ya da uzunsa temel unsurları tekrarlamalısınız. Bu kuralın rejimini ortaya koyun: ilke ve istisna, farklı uygulama koşulları, vb. Bir kez daha,

bir teze dönüşmemesi için rejimin yalnızca ilgili, yani davanın çözümü için yararlı olan unsurlarını ortaya koyun. Vakanın çözümüyle ilgili olmayan unsurları açıklamaz beklenmemektedir; geliştirmeleriniz doğru olsa bile, sadece zaman kaybetmiş olursunuz. Örneğin, olgular bir irade kusuru olarak dolandırıcılığa işaret ediyorsa, bunun bir irade kusuru olduğu bahanesiyle şiddeti düzenleyen yasal rejimi açıklamayın. Öte yandan, iki niteleme arasında olası bir şüphe varsa, neden birini diğerinin lehine dışarıda bıraktığınızı gerekçelendirmek için iki rejimi açıklamalısınız.

Söz konusu meseleye ilişkin hem özel hem de genel hukuk kurallarının bulunduğu durumlarda, özel kuralların uygulanmasını doğrulayan bir kıyasla başlayın. Bu mantık, özel olanın genel olandan türetilmesi (*specialia generalibus derogant*) kuralı tarafından dayatılmaktadır. Dolayısıyla, özel yasanın uygulanmasına ilişkin koşullar yerine getirilirse, genel kural zorunlu olarak bir kenara bırakılır, bu nedenle söz konusu davaya uygulanmasını kontrol etmeye gerek yoktur. Tersine, ancak özel kanunun davaya uygulanmadığını göstererek genel kuralın uygulanmasını haklı çıkarabilirsiniz.

Bazen normatif kural bir mahkeme kararı ile yorumlanmış ve tamamlanmış olabilir. Bu nedenle, kıyasın ana bölümünde bu ilke kararlarından da bahsetmelisiniz. Ancak majörde sadece prensip kararları yer almalıdır. Bu kararlar, söz konusu metinlerin yorumlanmasını sağladıkları veya metinlerin yokluğunda bir kural ortaya koydukları ve bu nedenle hukuk kuralının ayrılmaz bir parçasını oluşturdukları için kıyasa aittir.

Bu aşamada, geçerli kuralların ifadesi tamamen tarafsız kalmalıdır: çözülecek dava hakkında hiçbir şekilde konuşmamalısınız.

Kıyasın minörü, daha önce sunulan hukuk kuralının olgulara titizlikle uygulanmasına karşılık gelir. Majörde açıklanan sistemin her bir aşaması olgularla tek tek ilişkilendirilmelidir. Her koşul ve istisna kontrol edilmelidir. Bunu yapmak için, kanunun olgulara uygulanmasını karakterize etmenizi sağlayan ifadede verilen tüm olgusal unsurlara atıfta bulunmalısınız. Bu ana bölümle ilgili bir tekrar gibi mi görünüyor? Hayır, eğer bir yandan kanunu, diğer

yandan da kanunun davanın gerçeklerine uygulanmasını birbirinden ayırdıysanız tekrar sayılmaz.

Bu aşamada ve sadece bu aşamada, bir içtihat kararını kullanabilirsiniz. Böyle bir karar bir hukuk kuralı gücüne sahip değildir ve asla ana davaya dahil edilmemelidir. Bu nedenle, pratik vakanın çözümü için faydalı değildir. Bununla birlikte, (karar metnini kontrol ettikten sonra) pratik vakanın gerçeklerine tam olarak uyan bir kararın farkında iseniz, o zaman muhakemenizi desteklemek için kıyasınızın sonunda bu karara atıfta bulunabilirsiniz. Bu, hukuk kuralını olgulara uygulamanızın muhtemelen doğru olduğunu göstermenin bir yoludur, çünkü hakimler zaten bu doğrultuda karar vermişlerdir. Ancak bir kez daha belirtmek gerekirse, bir içtihat kuralının yokluğunda, Fransız avukat bir hakimin düşündüğü gibi düşünmek zorunda değildir ve bir içtihat kararı hiçbir zaman bir davanın çözümünde temel olarak kullanılamaz. Bir içtihat karardan bahsetmek sizi rahatlatılabilir, ancak size herhangi bir puan kazandırmayacak ve zamanınızı boşa harcayacaktır. Bu yüzden bu cazibeye kapılmayın, çünkü sınavlarda zaman en değerli varlığınızdır.

Majör ile minör arasındaki sınır aşılamaz: majörde davanın olgularına atıfta bulunulmamalıdır; minörde ise bir hukuk kuralını açıklamak için zaman yoktur.

Son olarak, sonuç unutulmaması gereken bir adımdır. Olay, adayın cevaplama gereken bir soru ortaya koyar. Birkaç çözüm mümkünse, hangisinin en uygun olduğunu düşündüğünüzü belirtmelisiniz, çünkü bir hukukçudan beklenen budur ve alıştırmamızın amacı da budur.

Ancak sonucun, temel olsa da, pratik duruma cevap vermek için yeterli olduğunu düşünmeyin! Bu alıştırmada önemli olan doğru çözümü vermekten ziyade gerekçenin doğru olmasıdır. Kesinlikle doğru olan, ancak ilgili yasal muhakeme olmaksızın ortaya konan bir sonucun, dersin hocasının alıştırmamızın tamamlandığını düşünmesine izin vermeyeceğinin farkında olmalısınız. Öte yandan, doğru yasal dayanak gösterilirse, dersin hocası gerekçenin doğru olduğunu görebilecektir. Bu nedenle, zamanınız kısıtlıysa, kıyaslamayı bitirmemek anlamına gelse bile başlamak tercih edilir: ana bölümde doğru yasal

dayanağı vermek, doğrudan doğru çözümle ancak dayanağı açıklamak için
zamanınız olmadan sonuca varmaktan her zaman daha zekice olacaktır.

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

BONUS : FRANSIZ HUKUK FAKÜLTESİNDEN SAĞ ÇIKAN ÖĞRENCİLERDEN EK TAVSİYELER

Her şeyden önce, tebrikler! Bugün bu satırları okuyorsanız, bunun nedeni Fransa'da hukuk eğitimi almaya karar vermiş olmanızdır.

Göreceğiniz üzere, Fransa'da hukuk eğitimi esasen teoriye dayalıdır. Karşılaşacağınız alıştırmalar teorik ve son derece akademiktir, ancak hukuki muhakemeyi anlamak ve ustalaşmak için gereklidir.

Beş ana alıştırma türü vardır: kompozisyon veya tez, bir metin veya kanun maddesi üzerine yorum, içtihat sayfası, bir mahkeme kararı üzerine yorum ve vaka çalışması. Bunlar, buradaki çalışmalarınız sırasında karşılaşacağınız ve anlamanız, metodolojisini öğrenmeniz ve uygulamanız gereken alıştırmalardır.

Fransa'daki üniversite eğitiminiz sırasında sizden neler isteneceğini daha iyi anlamanıza yardımcı olmak için, bu tür çalışmalara alışkın Fransız öğrenciler olarak, hedefleri daha iyi anlamanıza yardımcı olacak kısa bir dizi ipucu yazdık. Aşağıdaki tavsiyeleri faydalı bulacağınızı ve bu kılavuzun geri kalanıyla birlikte çalışmalarınızda başarılı olmanıza yardımcı olacağını umuyoruz.

-Sınıfta (veya ders kitaplarında) çalıştığınız ana kavramlara dayalı **diyagramlar çizmekten** çekinmeyin. Bu size çalıştığınız konuya daha görsel bir yaklaşım sağlayacaktır, bu da bir konuyu anlamak için yararlı olabilir.

-Bir sınavda, verilen olayın **ortaya çıkardığı sorunları belirlemek için elinizden geleni yapın.**

Zaman ayırın. Soruyu incelemek için ne kadar çok zaman harcarsanız, hocaların sizden istediklerini üretme ve konu dışına çıkmaktan kaçınma olasılığınız o kadar artar.

-Hukuk öğretisini kullanın. Fransız hukukunda hukuk öğretisi önemli bir rol oynar ve hukuk uygulayıcıları tarafından değer görür. Ders kitaplarından ve derste aldığınız notlardan çalışmak yeterli değildir. Hukuk veri tabanlarında veya kütüphanede hukuki yazıları aramak size bir konu hakkında farklı bir bakış açısı kazandıracak ve bilginizi genişletecektir. Belirli bir kavrama bakış açınız ne kadar geniş olursa, daha iyi bir not alma olasılığınız da o kadar artar!

-Bir yargı kararını incelerken, yargıçları etkileyen **ekonomik, sosyal, siyasi ve kazuistik unsurları dikkate almayı unutmayın.** Hiçbir karar, açık veya zımni olarak bu unsurlar dikkate alınmadan alınmaz. Belgenizde bu unsurlardan bahsetmek kesinlikle sizin lehinize olacaktır!

-Fikirlerinizi düzenleyin. Fransız metodolojisinin kilit unsurlarından biri planın ikili formudur. Bu sizin düşünce sürecinize de yansımalıdır. Nitelik her zaman nicelikten daha fazla takdir edilecektir. Tek bir sınavda tüm konuyu gözden geçiremezsiniz. Bunun yerine, belirli bir düşünce çizgisine odaklanmaya çalışın ve bilginizi bunun etrafında düzenleyin.

-Soruyu dikkatlice okuyun. Yorum alıştırmaları için, söz konusu metni en iyi şekilde değerlendirmek ve sorunu tanımlamanıza yardımcı olacak tüm unsurları çıkarmak için dikkatlice okumanız gerekir. Bir kompozisyon söz konusu olduğunda, soruyu taslağınızın ortasına yazın ve her kelimeyi analiz edin, çünkü her kelime konuyu yorumlamanıza ışık tutacaktır.

-Egzersizinizi gerçekten yazmaya başlamadan önce **beyin fırtınası yapın.** Bu, fikirlerinizi düzenlemenize yardımcı olacaktır. Konu hakkında bildiğiniz her şeyi bir parça taslak kağıda yazmanızı tavsiye ederiz. Daha sonra başka bir taslak kağıdı egzersizinizin dört bölümünü temsil edecek şekilde dörde bölün - I. A) ve B), II. A) ve B) - ve fikirlerinizi dört kutuya bölmeye çalışın.

-Evde veya kütüphanede pratik yaparken, izin verilen süreye uyup uyamayacağınızı görmek için kendinizi sınav koşullarına sokmaya çalışın. Yazma aşaması uzun olduğu için taslağınız üzerinde izin verilen sürenin yarısından fazlasını harcamamalısınız.

-Sınıfıta işlenen içeriği tamamlamak için **bağımsız araştırma yapın**. Bu, belirli fikirleri daha iyi anlamanızı sağlayacak, öğreti ve içtihat hukukunu okuyarak bilginizi artıracak ve vardığınız sonuç ve önerdiğiniz çalışma yolları için fikirler sağlayacaktır.

-**Metni başka kelimelerle ifade etmeyin**. Yabancı öğrenciler için en zor çalışma gibi görünen mahkeme kararları hakkında yorum yapmak söz konusu olduğunda, en büyük tuzak yorum yapmak yerine metni başka kelimelerle ifade etmektir. Sizden mahkemenin ne dediğini kopyalamanız değil, kararını analiz etmeniz isteniyor. Ortaya koymak istediğiniz fikirlere göre kendi cümlelerinizi kurun. Ancak, muhakemenizi desteklemek için kararın bazı bölümlerinden tırnak içinde alıntı yapmanıza izin verilmektedir.

Yabancı öğrenciler için fransız hukukunda uygulama metodolojisine ilişkin tavsiye niteliğinde kısa kılavuz

BIBLIYOGRAFIK TAVSIYE

- Association Henri Capitant, G. Cornu (ed.), *Vocabulaire juridique*, PUF, coll. Quadrige 15ème ed., 2024
- Association Henri Capitant, G. Cornu (ed.), *Dictionary of the Civil Code*, LexisNexis, 2014
- *Droit de la France*, Bibliothèque de l'Association Henri Capitant, LGDJ-Lextenso, 2016
- *The Legal system of France*, Association Henri Capitant, Carolina Academic Press, 2020
- H. Fulchiron, L. Heck, *Introduction au droit français*, LexisNexis, 2ème ed., 2020
- N. Blanc, D. Mazeaud, *Méthodes générales de travail*, Lextenso, 4ème ed., 2020

BAŞLICA HUKUK DERGİLERİNİN KISALTMALARI

- *D.* = Recueil Dalloz
- *JCP* = Semaine juridique (Juris-Classeur Périodique)
 - G* = genel baskı
 - N* = noter baskısı
 - E* = şirket baskısı
 - S* = sosyal yayıncılık
- *RTDCiv* = Revue Trimestrielle de droit civil
- *RTDCom* = Revue Trimestrielle de droit commercial
- *Gaz. Pal* = Gazette du Palais
- *Def* = Répertoire du notariat Defrénois
- *LPA* = Les petites affiches

ASSOCIATION HENRI CAPITANT

12, Place du Panthéon
75005 Paris
contact@henricapitant.org
www.henricapitant.org

Association reconnue d'utilité publique en France, par décret du
Gouvernement en Conseil d'État en date du 12 juillet 1939.

@AssoCapitant
@associationhenricapitant

#AssoCapitant
#AHC
#Capitant